

[Hilmar Baunsgaard.]

udtømmende bedømmelse som den, vi nu har over for virkningerne af at indtræde i et udvidet fællesmarked, over for vore muligheder eller mangel på samme uden for fællesmarkedet.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller: det ærede medlem sagde i sin første tale, at et atlantisk frihandelsområde er romantik. Og så føjede det ærede medlem til: vi ser jo de magre resultater af Kennedy-runden. Ja, det gør vi, men mon vi alligevel ikke når vi nu drøfter fællesmarkedet, skulle huske, at de magre resultater er måske ikke mindst fællesmarkedet ansvarligt for? Og jeg tror derfor ikke rigtig, det er noget argument imod tanken om et videre atlantisk samarbejde; ansvaret her hviler måske tungest, i hvert fald fuldt så tungt, på fællesmarkedet som på andre partnere i Kennedyrundeforhandlingerne.

Så sagde det ærede medlem hr. Poul Møller til mig, at han havde været lidt bekymret. Jeg er altid ked af at gøre folk bekymrede. Han var bekymret for, hvordan jeg skulle komme i mål, og sagde, at jeg havde det ligesom roerne, der roede med ryggen til målet og så det, de havde forladt, foran sig. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem, at nu er der jo det ved roere, at de kommer som regel i mål, det er ikke altid, man kan sige det samme om lystsejlere, specielt hvis de sætter de forkerte sejl i forhold til vinden, og specielt skulle det ærede medlem nok tænke på, at det farligste, man kan gøre i en sejlsads, er at sætte storsejlet, hvis vinden er for hård. Det tror jeg nok det ærede medlem skulle tænke på over for den tendens, der jo vitterligt er til nogle steder i det danske samfund at lægge mere vægt på de lyse sider end på de måske strenge krav, der kan blive stillet til Danmark i tilfælde af medlemskab, så derfor kan en lystsejlsads i dette spørgsmål måske ramme ved siden af målet, endog måske føre til en kuldsejling.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen vil jeg gerne sige, at jeg deler jo ganske det ærede medlems bekymringer for en ny toldgrænse ned igennem Øresund, men der er én ting, vi nødvendigvis må gøre os klart, og det er, at kommer Danmark i fællesmarkedet, så vil det ikke være muligt

at hindre en ny toldgrænse ned igennem Øresund, medmindre Sverige får en eller anden tilknytning til fællesmarkedet, og det er derfor, vi fortsat må stille dette op som noget meget, meget afgørende i den bedømmelse, vi til sin tid skal anlægge.

Se, så vil jeg i øvrigt gerne sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen — og det er for så vidt ment som en venlig herstilling — at jeg tror, det er lige så væsentligt, hvis man har betænkeligheder over for fællesmarkedet, at man passer meget nøje på, at den argumentation, man anvender, også er holdbar over for den barske virkelighedsrealiteter, og jeg kan ikke lade være med, sådan som det ærede medlem i dag har argumenteret, at minde ham om hans udtalelse, da vi i august 1961 diskuterede markedsproblemerne. Dengang havde det ærede medlem store betænkeligheder over for mangt og meget ved store markedsdannelse, men han sagde — det står i Folketingsstidende 1960-61, 2. samling, sp. 4731:

„Jeg tillader mig at være af den mening, at der altid vil være eksportmuligheder for danske landbrugsprodukter, at dansk landbrug produktionsmæssigt, og navnlig hvad produktionens kvalitet og art angår, står så stærkt, at det vil være konkurrencedygtigt; det er ikke afhængigt af, om man er medlem af den ene eller den anden sammenslutning.“

Jeg har citeret det, fordi jeg tror, at det ærede medlem vil være enig med mig i, at den vurdering holder desværre ikke over for dansk landbrug i dag, det har den mellem-liggende udvikling vist os, og derfor er det nødvendigt, at vi gør konsekvenserne klar både ved et medlemskab og ved eventuelt ikke at blive medlem. I det hele er det vel det største ansvar, der hviler på os her i folketinget, at vi føler forpligtelsen til, så langt vore forudsætninger rækker, at give — og i modsætning til handels- og markedsministeren vil jeg gerne sige give offentligt — alle de oplysninger, vi mener at kunne give, sådan at også befolkningen har det bedst mulige grundlag for at vurdere muligheder, mangel på muligheder eller risici ved den ene eller den anden løsning. Og jeg føjer til som et udtryk for den holdning, det radikale venstre vil tage i den kommende forhandlingsperiode, at skal